

ARZU HEYDƏROVA

YAXŞI ADAM

(esse)

Yalnız bir insan sayını azaldacaq qədr sakit gələcək ölümün. Heç kimsəni kədərəndirməyəcək qədr səssiz olacaq. Varlığın kimsəyə vacib deyildi, bildirdin, yoxluğun da titrətməyəcək kimsəyə qəlbini. Darıxan biri olmayacaq səndən ötrü. Bu dünyayla vidalanan tək gözlərin olacaq, Təkcə özünə söyləyə biləcəyin sözlərin olacaq. Artıq kimsənin görməyəcəyi, görmək istəmədiyi gözlərin. Bir də kimsənin dinləmək istəmədiyi sözlərin. Bax, bu qədr səssiz olacaq ölümün. Kimsənin qəlbini göynətməyəcək, bir damla göz yaşını axıt-

mayacaq qədr səssiz. Bir insan azaldacaq sadəcə bu Yer üzündən. Heç kim hiss etməyəcək yoxluğunu, Heç kim darıxmayacaq. Ölümünə göz yaşını axıtmayan və kədərənəlməyən insanların çiyində gedəcək tabutun... Və o insanlar anlamayacaqlar ki, dünyanın yükünü qəlbində daşıyan biridir son mənzilə yola saldıqlar. Sənin tabutunu daşıyanlar sənin varlığını tanımadılar, Çünki elə o adamlar varlığını tanımağa sənə imkan yaratmadılar. Ürəyində dəfn etdin gözəl niyyətlərini, heç vaxt gerçəkləşməyəcəyini bildiyin diləklərini...

Bu son gedicişinlə məzara aparılmanın ümidlərini, Əbədiyyət adlı bir məzarə kömür arzularını. Bir insan ömrünü də beləcə bitirdi dünya, kimsənin anlamadığı və ya anlamaq istəmədiyi, kimsənin duymadığı bir insanın ömrünü. Sadəcə "bir insan ömrü bitdi" deyiləcək qədr səssiz oldu ölümün, yaxşı adam. Kimsəni üzməyəcək qədr, yalnız Yer üzündən bir insanın sayını azaldacaq qədr sakit və səssiz, Yaxşı adam.

.....

**BU BAHAR DA SƏNSİZ
GƏLDİ, BİRDƏNƏM..**

İstəyirəm kol dibində bitən mən,
Uzaqlarda, qürbətlərdə itən mən,
Sevuncimi kədərime qatam mən,
Belə keçir bu ömür də anıdan,
Bu bahar da sənsiz gəldi, birdənəm.

Dolmuş dözümlü ağacıyam, sınıram...
Sənsizlikdən sarı simi qırılan...
Sonasının gölü çəxdən quruyan
Yollarında tənha qalıb bitən mən,
Bu bahar da sənsiz gəldi, birdənəm.

Gözləyirəm dünyamıza dönənsən,
Bəlkə gəlib kədərime bölənsən?
Sənsizliyin yazılmamış günlərin
Ayrılığın kitabından silənsən...
Bu bahar da sənsiz gəldi, birdənəm.

Sənsiz donu açılmayır qəlbimin,
Ağrıları çökməyir qəlbimin.
Naləsi heç tükənməyir qəlbimin,
Sənsizlikdən çox çəkirom sitəm mən,
Bu bahar da sənsiz gəldi, birdənəm.

Dünyamızın sən adlı bir dördü var,
Ayrılığın min ünvanda yurdu var,
Bostəmizin kədər adlı bəndi var,
Nəğmələrin kəlməsi sən, sözü qəm,
Bu bahar da sənsiz gəldi, birdənəm.

.....

**SEVDİÇİYİM,
SƏNSİZ DÜNYAM AĞLAYIR**

Sən gedəli qəm öləlib üzümə,
Sevinc, sadlıq görünür heç gözümə,
Kəlməbaşı qatılırsan sözümə,
Xatirələr ürəyimi dağlayır,
Sevdiciyim, sənsiz dünyam ağlayır.

Bənövşəyə bəyubükük olmuşam,
Od-ocaqsız yanan ürək olmuşam,
Sarılıbdır arzu, dilək... olmuşam,
Çiçəklər də sənsiz könül dağlayır,
Sevdiciyim, sənsiz dünyam ağlayır.

Güldən çələng toxuyuram qəbrinə,
Özüm də mat qalmışam bu səbrimə,
Mən yox, kaş ki, sən gələydin qəbrimə,
Məzar daşın da köksümü dağlayır,
Sevdiciyim, sənsiz dünyam ağlayır.

Həsretindən neçə ürək dağlanıb,
Sevdiklərin qəm-qüssəyə bağlanıb,
Əşyaların yadığartək saxlanıb,
Dünyamız da sənsiz qara bağlayır,
Sevdiciyim, sənsiz dünyam ağlayır.

Dünyamıza qayıtmağın vaxtıdır,
Gözüm nuru, harda qaldın, vaxt ötrü.
Ölmüş, bitmiş bu noşimi gəl götür,
Yaralı qəlb sənə matəm saxlayır,
Sevdiciyim, sənsiz dünyam ağlayır.